

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De duobus primis mandatis. 53

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

eo naturam suam mortificet. Si vero mortificatio ista pura esse debet, oportet ut neque pro mercede, neque pro vlla re fiat, nisi ideo solum, ut Deus inde honoretur. Insuper intellectus pro Dei cognitione obtinenda laboret, vnde ratio illuminatur, ita ut iam minime verecundetur anima bonum operari, et contemptum sustinere: idque pure propter Deum, & non propter aliquod priuatū lucrum. Voluntas quoque vnū sit in vero amore cū voluntate Dei: & hoc ad delectationē ipsius, et non ad cōmodum nostrum, ut videlicet ipse in nobis gaudium habere possit. Tertio, in corpore, quatenus videlicet oīa membra ob amorem illius mūda seruemus, & specialiter quinque sensus nostros, & cætera mēbra nostra, ut in eis Deus habitare possit. Quo vero præceptum istud adimplere valeamus, Deū hoc modo rogare debemus: Obsecro te dñe Deus meus per ministerium & custodiā sancti angeli mei, & oīm sanctorū angelorū, custodi me cū eis, ac per eos, & operare in me potissimū beneplacitū tuum.

De duobus principalioribus mandatis,
in quibus cætera omnia includuntur.

Cap. LIII.

Diliges dñm Deū tuum ex toto corde tuo, hoc est, cū corpore tuo, carne tua, sanguine, ossibus & neruis, quibus ipse te cōpexit, & ideo cū ipsis ei seruire debes. Diliges etiā cum ex tota anima tua, hoc est, ex oībus viribus animæ tuæ, inhærendo videlicet per desiderium, siue vim concupiscibile ipsi summo bono, & in ipso sperando & exultando: per rationem quoque summū bonum eligēdo, & ei cōstanter adhærendo: per

LIBER I.

do: per irascibilē deniq; malū omne prorsus odiendo. Diliges etiā eum ex tota mente tua, hoc est, in spiritu tuo, qui suprema pars est animæ, siue ipse spiritus animæ, siue scintilla animæ, siue radius animæ, siue caput animæ, siue deniq; lumen animæ, in quo Deus existit. Est autē simplex quædam, & nuda essentia, quā nemo intelligere, nemo scribēdo valet explicare, habetq; in se tres vires, in quas operatur, memoriā videlicet, intellectum & voluntatē. Equibus voluntas in Deo debet esse amissa, per nostri abnegationem. Intellectus in Deum absorptus, per clarā Dei cognitionē. Memoriaq; semper de Deo cogitabit. Necessariū est enim, vt quod amplius amamus, id ipsum frequentius cogitemus. Est autē istud summum præceptū, quod nobis Deus mādauit. Vnde S. Augustinus: Ille, inquit, tenet & quod patet, & quod latet in diuinis sermonibus, qui charitatem tenet in moribus, ita vt nihil appetat neque velit contra Deum, siue extra aut supra Deum, sed ipsum solum habeat possessorem cordis sui. Quantū namq; veræ charitatis quisq; habet, tantum etiam sanctus est, & non amplius. Si em̄ omnia totius mundi bona opera aliquis absque charitate Dei faceret, nihil ei penitus prodesse possent. Charitas Dei est, ad quam obtinendam cuncta bona opera & exercitia nostra dirigere debemus. Vnde S. Augustinus ait: Iussisti o dñe vt diligā te, aut mihi infernū minaris. Sed mihi satis magnus infernus est, quod te digne amare nō valeo. Da igitur quod iubes, & iube qd vis.

De diligendo proximo.

Diliges proximū tuum sicut teipsum. Præceptū istud trina vice nobis in vltima cœna dñs

L iij impe-

MARGARITAE EVANG.

imperavit, quatenus ipsum tanto melius cordi
 infixum seruaremus. Solet enim bonus filius te-
 nacius retinere ea, quæ pater suus ei in extremis
 mandauit. Primo itaque dixit: Filioli, adhuc mo-
 dicum uobiscum sum. Quæretis me, & quo ego
 vado, vos nõ potestis venire. Et uobis dico mo-
 do: Mandatum nouum do uobis, ut diligatis in-
 uicem, sicut dilexi uos. In hoc cognoscent om-
 nes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habu-
 eritis adinuicẽ. Secundo ait: Hoc est præceptum
 meum, ut diligatis inuicẽ, sicut dilexi uos. Ma-
 iorem hac dilectionem nemo habet, quam uita-
 nimam suã ponat quis pro amicis suis. Vos a-
 mici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio uobis.
 Tertio denique ait: Hæc mando uobis, ut dili-
 gatis inuicem. Si mundus uos odit, scitote quia
 me priorem uobis odio habuit. Non est seruus
 maior domino suo. Si me persecuti sunt, & uos
 persequentur. Si sermonẽ meum seruauerunt, &
 uestras seruabunt. Patet ergo quia ter istud præce-
 ptum habemus a patre in deitate, a filio in deita-
 te, & a spiritu sancto in deitate: & hoc per Iesum
 Christum Deum & hominem. ¶ Et ideo præce-
 ptum istud sollicitè nobis obseruandũ est, & sa-
 pe nos ipsos examinare atque scrutari debemus,
 dicẽdo interius ad dñm: O amabilissime dñe De-
 us meus, tu mihi imperasti, ut te ex oibus cogita-
 tionibus meis diligã. Cogito etiã frequentius de
 te? Iussisti quoque dñe, ut te ex tota anima mea di-
 ligã. O amantissime Deus, diligo etiã te totis ui-
 ribus animæ meæ? Quid desidero? Quid intendo?
 Quibus cõsentio? Quid spero? In quibus gaudeo? Vnde
 doleo? Quid magis uerecundor? Es etiã tu mihi
 charissimus? Amo etiã te, & intendo super oia:
 alioqui

LIBER I.

alioquin em in te sperare, & in te gaudere non possum, o Deus meus, o vita anime mee. Præcepisti quod mihi, ut te ex toto corde meo diligam. Cor meum caro est, & in ipso vita est. Amo etiam te Deus meus; seruo etiam tibi omnibus membris meis? Foret etiam gratius mihi mori siue panem ostiatim mendicare, quam a te per mortale peccatum recedere? O domine Deus meus te ipsum, et quicquid habes, mihi dedisti. Do ergo & ego me ipsum tibi cum omnibus, quæ habeo, ut eis utaris pro arbitrio tuo, nunc & æternaliter. O si omnes tibi vniti essent homines. O si omnes tua præcepta seruarent. Hoc enim eis ex fundo cordis mei quam optime fauerem. Notandum, quod quisquis ista habet, ille proximum suum sicut se ipsum diligit, & secure potest cum filiali timore ac libero corde in Deum transire.

De septem sanctæ ecclesiæ sacramentis, qualiter videlicet in eis nos secundum spiritum habere debeamus, & primo de baptismo.

Cap. LIII.

MOX ut intra materna viscera viuere incipimus, & nobilis ac immortalis anima corpori nostro infunditur, ipsa per peccatum originale foedatur. Cum vero baptizamus, ab omni macula clari ac mundi efficiamur per virtutem sanguinis Christi. Fons namque corpus Christi, & aqua eius sanguinem signat, in quo tunc mundamur. Sacerdos vero nos baptizans, Christi vicarius existit: qui quidem primo sal ori nostro immittit, per quod significatur, esse nos creaturas racionales, intellectualesque, sortitas vna cum angelis intellectum ad

L V facien-